

«Ой мати ж моя, мати,
час мене замуж дати!
Вісімнадцятий годок,
і сподобавсь парубок».

«Ой доню, не журися,
йти замуж не спішися,
забавляйся, ще й гуляй,
поки служить віку май.

Тільки твого дівування,
що те першее кохання, —
підеш замуж, вже й по всім,
бо в язати буде дім.

Там невільницею станеш,
посумнієш і зів'янеш:
зlidні в три дні підростуть —
не солодкий власний кут».

Ріпнів, д. 30 марта 1896

Вперше надруковано в «Літературно-Науковому Віснику», Львів, 1898, т. 4, кн. 12.

Текст наводиться за збірником [Олександр Козловський. Поезії](#). — Бібліотека поета.
Радянський письменник. — Київ, 1966